

La disjuntiva verda balear

Dividits entre els qui volen aliar-se amb EU i els qui pretenen seguir tots sols a Balears, i a fora aliats amb el Partit Verd sempre que es desvinculi del PSOE, Els Verds de Balears afronten uns mesos durant els quals hauran de definir el seu futur pensant en les eleccions de 2007.

El cap de setmana del 26 i 27 de juny se celebrava a Madrid el congrés del Partit Verd (PV), amb la intenció de convertir-lo en la primera passa de l'estructuració efectiva de l'ecologisme polític a tot l'estat. En aquest congrés, entre d'altres, hi intervingué el diputat al Congrés dels Diputats Francisco Garrido, electe en les llistes del PSOE, que expressà quin és l'objectiu estratègic del PV: "Conquerir l'espai que fins ara tenia IU" perquè així els ecologistes esdevinguin "la tercera força política d'Espanya" en les eleccions municipals i autonòmiques de 2007.

En l'assemblea ecologista, la participació d'Els Verds de les Illes Balears va ser molt important. En efecte, hi havia 25 delegats illencs d'un total de 188 presents, el 13%. Mostra febaent de l'aposta dels ecologistes balears. Si més no, del grup liderat per l'actual diputada autonòmica, màxima responsable orgànica i exconsellera de Medi Ambient amb el Pacte de Progrés (1999-2003), Margalida Rosselló. La dirigent ecologista balear expressà davant del plenari del congrés verd l'objectiu orgànic que s'ha d'assolir: "Compartir entre tots per sumar esforços i anar creant aquest referent verd (el partit)." En la mateixa línia d'estratègia de partit, Rosselló encapçalà una delegació verda balear en el congrés del Partit Verd europeu, el passat mes de febrer. Els Verds illencs veuen en les dues formacions una forma d'establir clares estructures suprailenques que els obrin canals d'actuació a cada àmbit territori-

al polític: a cada illa i al conjunt balear seran Els Verds, a tot Espanya el PVE, i a tota la Unió Europea, l'homònim continental. Això sí, no volen ni sentir a parlar de noves aliances amb el PSOE. L'estreta relació del Partit Verd amb els socialistes no s'avé gens amb les declaracions programàtiques i decisions estratègiques d'Els Verds de les Illes Balears. Més aviat, al contrari. Cal recordar que en les passades eleccions generals els ecologistes balears feren part de la coalició Progressistes (amb PSM, EU i ERC), evitant així prendre una decisió enfront de l'opció socialista del PV. En les europees, Els Verds es quedaren sense opcions de coalició i davant del fet que el PV insistia en la mateixa línia optaren per no presentar-se. S'haurà de veure com evoluciona el PV en relació amb el PSOE per saber quina relació hi tendran finalment Els Verds illencs liderats per Rosselló.

Divisió verda balear. En aquests moments, Els Verds balears es mantenen, fàcticament, dividits en dos grups aparentment irreconciliables. D'una banda, els qui defensen, liderats per Rosselló, el segell propi ecologista i no volen de cap manera difuminar-se o, pitjor, esvair-se en coalicions o en fundacions d'esquerra alternativa. De l'altra, els que, liderats per Miquel Àngel Llauger, creuen que l'espai polític és tan minso que no hi ha més remei que, sense renunciar a la ideologia, ser pragmàtics i que s'accepti una estreta col·laboració estratègica amb EU, oberta a d'altres col·lectius, del tipus

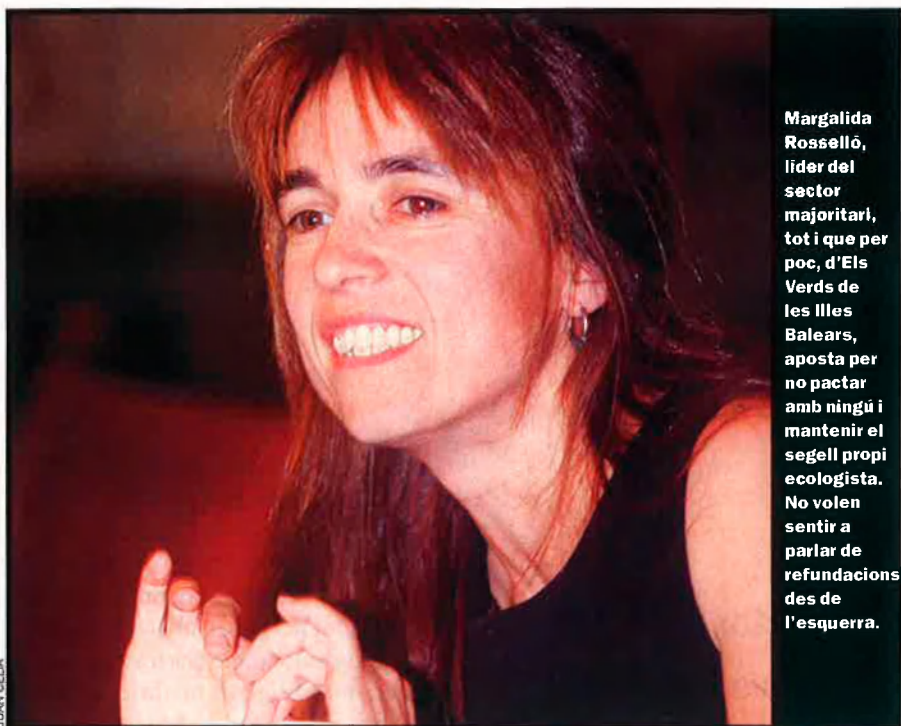
d'Iniciativa per Catalunya, per evitar la desaparició de les institucions.

Aquestes dues estratègies s'han anat contrastant en els successius congressos d'Els Verds balears i a cada una de les illes. A Mallorca, el partit està dividit en dues parts pràcticament idèntiques, però per molt pocs vots la victòria és de la banda de Rosselló. A Eivissa s'imposà la mateixa línia, encara que amb més suports, i els favorables a la convergència amb EU acabaren per sortir del partit. El cas més significatiu és el de Josep Ramon Balanzant, el primer diputat verd electe, per a Eivissa, en les eleccions autonòmiques de 1995, que ha fet campanya per a EU en les passades eleccions europees. A Menorca també s'imposà la mateixa via.

A efectes pràctics, el 2003 Els Verds anaren tots sols a les eleccions a Eivissa i Menorca. A Mallorca, en canvi, tot i que el sector majoritari s'havia imposat, al final s'acceptà l'aliança electoral el 2003 amb EU, amb el cap de llista pels ecologistes. El resultat de les urnes a Eivissa i Pitiüses va ser una completa derrota: no passaren del 3% dels vots. Rosselló aconseguí l'acta per Mallorca per la coalició EU - Els Verds.

Immediatament després del fracàs electoral, el sector mallorquí dels partidaris de convergir amb EU tornaren a la càrrega i demanaren una definició estratègica clara del partit. Tornaren a perdre. Al mateix temps, EU posà en marxa el procés que en diuen de "refundació".

El previsible cisma. De les converses mantingudes per aquest setmanari amb membres del dos partits es deriva que la ruptura entre Els Verds i EU és fàcticament ja una realitat, i oficialment ho pot ser a curt termini. El que passa és que no hi ha voluntat de trencar el grup parlamentari conjunt, format per la diputada verda i dos d'EU (un per a Mallorca, Miquel Rosselló, i un altre per a Eivissa dins el Pacte Progressista, Miquel Ramon). El motiu és econòmic. Si trenquen, hauran d'anar al grup mixt. Això significaria perdre l'assignació per tenir grup. Reconeixen que no poden perdre-la. Per tant, es mantindrà la difícil cohabitació, però políticament no hi ha cap opció de mantenir-se units.

Margalida Rosselló, líder del sector majoritari, tot i que per poc, d'Els Verds de les Illes Balears, aposta per no pactar amb ningú i mantenir el segell propi ecologista. No volen sentir a parlar de refundacions des de l'esquerra.

La direcció d'EU ha convocat per a aquesta setmana la seva direcció interinsular balear. Si no hi ha canvis d'última hora, aprovarà el document estratègic que els portarà a "refundar-se" en una mena d'Iniciativa per Catalunya (IC) la pròxima primavera. A tal efecte mantenen intensos contactes amb IC. La direcció d'aquesta formació els ha assegurat tota la cobertura necessària, fins i tot econòmica, perquè puguin culminar el procés. Segons ha manifestat a aquest setmanari la direcció d'EU, el canvi serà de naturalesa: ja no seran una IU balear, sinó una formació estrictament balear. És una passa delicada: "Sabem -reconeixen en EU- que gran part del nostre vot no es pot deslligar d'IU, però no hi ha més remei que avançar en aquesta direcció, perquè quedar aturats és desaparèixer". Confien que, finalment, a Madrid, la cúpula d'IU, amb Gaspar Llamazares al capdavant, pugui sortir de la crisi i vèncer les reticències de l'aparell comunista de Paco Frutos. Llamazares està d'acord amb la "refundació" balear.

Una vegada aprovat aquesta setmana el document estratègic, la següent passa serà la convocatòria d'una assemblea general d'EU-Balears per a la pròxima tardor, segurament a la fi d'octubre. El ple del partit haurà de confirmar la trans-

mutació. Si l'operació reïx, començarà la fase de captació de persones i grups, que s'haurien de sumar a aquesta nova esquerra verda il·lenca. La direcció d'EU reconeix que ja han parlat amb els verds, que veuen amb bons ulls aquesta via i que serà llavors, a partir d'octubre pròxim, quan aquests ecologistes començaran a desembarcar a la IC balear. En aquest moment, doncs, es produirà el cisma ecologista. No està clar si serà en bloc o un degoteig de persones que s'anirà produint al llarg de la legislatura. En qualsevol cas, per a les eleccions de 2007 Els Verds quedaran reduïts al sector que lidera Margalida Rosselló. Per això necessiten, aquests, tenir una referència més àmplia que els doni espai ideològic i polític, a través del PV, més ferm que no el que tendran per si sols a les Illes, on amb tota seguretat patiran importants baixes.

El problema per a Els Verds de Rosselló és què farà finalment el Partit Verd. S'aliarà novament amb el PSOE o no? Aquest és el bessó de la qüestió. Cal recordar que Els Verds il·lencs no han volgut entrar en aquest joc. Aquesta és la gran incògnita i el seu futur en pot dependre.

Miquel Payeras